

יעקב

תביאמו

מ

נ

בהפלאתה

ביראה אותך לעבוד ^{כי לשמך תזכור}

גידים יחד למיכז שבתך ותטעמו כהר ענבי ^{קודש נחלתך על הסדר ועל אמתך}

קודש קבלו עול מלכותך עליהם נא היה סוד ^{למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם}

וגש וכל חילו במים נא שית ארום למורש ^{קפוד ואגמי מים וידע כי אצונו עמו ואחינו בשמים}

לדור ראשו רובנסך הפלא עם אחרונים מחכך

וחוסך וכל פה יהלך מתרפו מעשיך ^{קדוש}

יום ששבת זמורים הכל יודוך ^{ותהיל חזון}

שבת נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדולה שרפים ^{קודש}

לא ואשר שבת מכל המעשים ^{חמאיר} ^{לארץ ולדורים על ברחמים וכטוב}

ביום השביעי נתעלה ריבך ^{מחרש בכל יום תמיד מעשה בראש}

על כסא כבודו תפארת עטה ליום ^{מית רבו מעשיך יית טולם כחכמה}

המנוחה עונקרא ליום השבת ורח ^{עשית מלאה הארץ קבניך המלך}

שבח של יום שביעי שבו שבת א מכ ^{המרומים לבדו מאו המשובח והמפ}

מלאכתו וכיום שביעי משבח ואומ ^{והמתנשא מימות עולם אחי עולם}

מזמור שיר ליום השבת לפיכך יפאח ^{חרבים רחם עליע ארח עזיע עור מט}

ויברכו לא כל יצוריו שבח יקר ועדול ^{מגו ישעני משגב בעריע א פרוך עז}

יתע לא מלך ודער כל מנחול מנוחה ^{ריעה חכיו ופעל וחרו חמה טוביער}

לעמו ושרא בקדושתו כיום שבת ^{כבוד לשמו מאורות נתו סביבות עז}

קודש שמך יית אחינו ותקדש זכרך ^{פעת צבאיו קדושים רוממי שרית}

מלכיעו ותפאר בשמים ממיער ^{מספרים כבוד א וקרושתו}

ועל הארץ מתחת